UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo primus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Visual Library

tur: anime vero ſue detrimẽtū patiaꝛ: aut
quã dabit homo cõmutationem pro ani
ma ſua?

Dñica. xxv. poſt Trinitatẽ.
Sermo prim9.

Facite homi
nes diſcumbere Jo. vj. Ec
ce dies veniunt dicit dñs: et
ſuſcitabo dauid germen iuſtū ⁊ regnabit
rex ⁊ ſapiens erit ⁊ faciet iudiciū ⁊ iuſticiã
in terra. Hiere. xxiij. Magna dñi libera
litas in ꝟbis thematis oſtendiꝛ. Ipſe eſt
qui facit oẽs diſcumbere qui cibū et aĩe ⁊
corpori pſtat: cui9 aduẽtus in mūdū val
de mirabilis fuit: ⁊ idẽ multipliciter pre
conizatus: queadmodū ex ꝟbis. Hiere
mie ſupradictis patet. Ubi ſunt tria con
ſideranda. Primū eſt veniendi prom
ptitudo. Cū dicit. Ecce dies veniūt. Re
ſpectu quidẽ primi aduẽtus iam impleta
eſt promptitudo huiuſmõi: reſpectu ſcdi ſcꝫ
aduẽtus in mentẽ: patꝫ per illud Apocal.
iij. Ecce ego ſto ad oſtiū ⁊ pulſo: reſpectu
tertij: patet per illud. Sopho. j. Iuxta eſt
dies dñi. Scdm eſt venientis certitudo
cū diciꝛ. Dicit dñs. Hec certitudo mani
feſta ẽ reſpectu pmi aduẽt9. Jo. xvj. Ue
ni in mūdū. reſpectu ſcdi. pꝫ p illud Joã.
xiiij. Si qs diligit me. ⁊c. ſequiꝛ. Et ad eū
veniem9 ⁊c. reſpectu tertij patet per illud
Matth. xxv. Cū venerit fili9 hominis
in maieſtate ſua. ⁊c. Tertiū eſt finis in
tenti celſitudo. cū dr Et ſuſcitabo dauid
germen iuſtū. ⁊c. Uiuificatio ſeu ſuſcita
tio facta p primū aduentū: patꝫ per illud
Rhom. v. c. Mors regnauit p vnū: ⁊ mul
ti in vita regnabūt p vnū. Illa aūt q fit p
ſcdm aduentū notaꝛ Rhom. vj. Exiſti
mate vos mortuos quidẽ eſſe peccato vi
uentes autẽ deo. Illa vo q fiet p vltimuꝫ
notaꝛ. Phil. iij. Saluatorẽ expectamus
dñm nrm ieſum chrm q reformabit cor
pus hūilitatis nre ↄfiguratū corpori cla
ritatis ſue. In qlibet autẽ aduẽtu regnat
vt rex ſapiẽs faciẽs iudiciū ⁊ iuſticiam.
Facite. ⁊c. Salutatio.

Prim9 ar. An de9 det oibus refectio
nem grẽ: Q, nõ. multi eñ carẽt gra
Q, ſic. nõ eſt pſonaꝝ acceptor de9 q ſi ali
qbus dat gram oib9 dat. Rñdet Anſel
mus dicẽs Hõ nõ habet gram: nõ qꝛ de9
nõ dat eam: ſed qꝛ eam nõ recipit hõ. i. nõ
ſe diſponit ad recipiendū. Sol qntū ẽ de
ſe oibus ſe cõicat ſic lux grẽ. Et Aug. lib.
de penitẽtia. Semp pſto eſt gra ſi nõ fue
rit repulſa: deus qd ſuū eſt ſemper inſpi
rat h eſt q recipiat: hoc p rñſione. Pro
fūdamẽto. Nullatenus eſt diffidendum
de dei benignitate. Lucan9. Cauſa iubet
melior ſuperos ſperare ſcdos. Et Sen.
ad luci. Nõ ſūt dij faſtidioſi nõ inuidi: ad
mittūt ⁊ aſcẽdẽtib9 manū porrigūt. Expo
ne auctoritates illas catholice. Queriꝛ g
An tãta ſit dei benignitas: vt oib9 ↄferat
refectionẽ grẽ: Dic rñſionẽ vtã. Ex q con
cludes q null9 habet qrimonie cãm. Nam
chrs oẽs ad refectionẽ vocat ⁊ Matt. xj.
Uenite ad me oẽs q laboratis ⁊ onerati
eſtis ⁊ ego reficiã vos. Notate ꝟba. Au
dite miſeri pctõres: lubrici: auari: ſuperbi:
piuri. ⁊c. q graui onere pctõꝝ aggrauati
eſtis q p dãnatiõe vrã tam fatue labora
tis. Cur ſic puamini refectione diuine grẽ.
Cur nõ auditis tam dulcem piſſimi ieſu
inuitationẽ. O miſeri pctã deponite: pe
nitemini ⁊ dabiꝛ vobis diuina refectio.
Figura. Exodi. xvj. Filijs iſrael datuꝫ
eſt manna poſt exitum de egypto ⁊ tranſi
tū maris rubri ⁊ nõ ante. Sic refectio gra
tie daꝛ poſt exitū a peccato qd per egyptū
figꝛ. Egyptus enim tenebra interptaꝛ: et
poſt amaritudinẽ pniẽ ⁊ nõ añ. Sꝫ qcūqꝫ
voluerit penitere ⁊ ad dñm ↄuerti certus
ſit qm ei dñs dabit refectionẽ grẽ. Ideo
dr dñs Zach. j. Cõuertimini ad me ⁊ ego
ↄuertar ad vos: ſcꝫ dando vobis gram.

Scds ar. Iuxta textū euangelicū no
tande ſunt due ↄſiderationes
Prima eſt conſideratio reparatiue re
fectionis.
Scda eſt cõſideratio declaratiue con
ditionis.
In h ſmõe dicẽdū de pma de q vide dñi
ca. iiij. xl. ſermone poſt meridiem.

Pro tertio articulo ſume etiam qd
ibi ponitur pro ſecūdo articulo. Ali
ter: ſi vis poteris facere diuiſionẽ notãdo
iuxta euãgeliū tres affectiões diſpoſitias

ad refectionē ſpiritualem habendam.
Prima eſt affectio mentis, eleuatiua q̄ intelligit̄ p hoc ꝙ multitudo illa, aſcenderat in montem.
Scḋa ē affectio diuini ſermonis deſideratiua p h̄ ꝙ multitudo illa deuote verba chr̄i audierat.
Tertia ē affectio carnis maceratiua: qꝛ ſedebāt ſup fenū. Vide etiā dñica. iiij. xl.

Dñica. xxv. poſt trinita. Ser. ij.

Facite ho. ꝛc. Hoc eſt nomē qḋ vocabūt eū dñs, iuſtus noſter. Hiere. xxiij. Ille dñs q̄ dt. Facite hoies diſcūbere. In illis aūt ṽbis triplex ē notanda cōtēplatio. Prima eſt iuſticie et ṽitatis. Iḋ dicit̄: iuſt⁹: ſcꝫ in plenitudine pmiſſoꝝ. Ps. Juſtus dñs ꝛ iuſticias dilexit. Scḋa eſt excellentie ꝛ maieſtatꝫ cū dicit̄: dñs. Apoc. xix. Dñs dñantiū. Tertia ē beniuolētie ꝛ ſuauitatis: cum dicit̄: nr̄. q̄ nob̄ datus ad ſaluādū nos Iḋ ſubdit̄ in epiſtola. In dieb⁹ illis ſaluabit̄ iuda. i. cōfitens eū eſſe verū deū: ꝛ iſrl̄ habitabit ꝯfidenter. i. vidēs p fidē deū hūanitate veſtitū.

Facite ꝛc. Salutatio.

Primo ꝗr. An ſolus de⁹ ꝯferat refectionē gr̄e: Q̄ nō. Sacramenta em̄ noue legis dicūt̄ ꝯferre gr̄am. Cōtra. Ps. Gr̄am ꝛ gloriā dabit dñs. Rn̄det Th. pma. ſcḋe. q. cxij. ꝙ nulla res agere pōt vltra ſuā ſpeciē: qꝛ ſp oportet ꝙ cauſa ſit potior effectu. Donū aūt gr̄e excedit omnez facultatē nature create cū nihil ſit aliḋ ꝗꝫ q̄dā pticipatio diuine nature q̄ oēm aliaꝫ naturā excedit Iḋ impoſſibile eſt ꝙ aliqḋ aliud a deo cauſet gratiam: ſicut impoſſibile eſt ꝙ aliquid igniat niſi ſolus ignis Hec Tho. Pro fūdamēto. Hec ē etiā moralis philoſophi ſententia ꝙ moralis bonitas hoīs nō pōt eſſe niſi a deo. Seū. ad lucillū. Bon⁹ vir ſine deo nemo ē: nec eſt aliqua bonitas in opere humano que non ſit grata deo. Ouidius libro faſtoꝝ. Dij pia facta vident: ſcꝫ approbatiue. Sꝫ querit̄ de collatione gratie. An ſit a ſolo deo. Dic reſponſionē vt ſupra. Ex quo cōclude ꝗꝫ ſit deſideranda gr̄a dei p quā fit homo deiformis. ij. Pet. j. Magna et pcioſa vob pmiſſa donauit vt p hec efficiamini diuine ꝯſortes nature fugiētes ei⁹ que in mūdo eſt ꝯcupiſcētie corruptionē. Sꝫ heu ꝗꝫ multi corrupti ſunt p inordinataꝫ ꝯcupiſcentiaꝫ tā oculoꝝ ꝗꝫ carnis: auari: lubrici et fautores eoꝝ ꝛc. qui ꝓpterea nō ſcipiūt: imo reſpuūt oblatā ſibi a dō gr̄aꝫ

Figura Matth. xxiij. de iudeis induratis quib⁹ dñs dicebat: Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas et ſapiētes ꝛ ſcribas: et ex illis occidetis ꝛ crucifigetis ꝛc. Interne inſpiratiōes aut exteriores exhortatiōes a deo miſſe dicunt̄ ꝓphete q̄ntum ad futurorum pnunciationē; ſapiētes q̄ntum ad diuinoꝝ declarationē: et ſcribe q̄ntum ad pteritoꝝ rememorationē: puta peccatoruꝫ et diuinoꝝ beneficioꝝ. Sed m̄lti occidūt eos aliquādo p cordis duriciā q̄ſi lapidādo: aliquādo p auariciā quaſi crucifigēdo Sicut em̄ qui cruci eſt affix⁹ nō poteſt ſe mouere: ſic in corde auari ſalutares monitiones ſunt quaſi crucifixe: quia nullū habent rigoreꝫ. Alij aūt ſummergūt eas in aquis deliciaꝝ. Et generalit̄ omnes impenitētes flagellant eas repellēdo. Multi videntur eſſe de numero illorū in quoꝝ pſona dicit̄ Iob. xxj. Recede a nobis ſciētiam viarum tuarū nolumus. Non tales ſitis chariſſimi: ſed ſicut dicitur. j. Pet. j. Succincti lumbos mentis veſtre ſobrij et perfecti ſperate in eam que vobis offertur gratiam quaſi filij obediētie non conſigurati priorib⁹ ignorantie veſtre deſiderijs.

Secūdus articulus. In pcedenti ꝛc. In hoc dicendū de ſecunda que eſt conſideratio declaratiue ꝯdicionis. Ubi ſunt conſiderāde ſeptem conditiones declarantes excellentiam miraculi quibus etiam apparet et declaratur ſpiritual' anime refectio.

Prima eſt popularis multitudo.
Secunda eſt temporalis longitudo.
Tertia eſt localis ſolitudo.
Quarta eſt diſtributionis largitudo
Quinta eſt ſaturitatis plenitudo
Sexta eſt ſupfluitatis amplitudo.
Septima eſt illuminationis certitudo.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN